

PRVNÍ NOSITEL EUGÈNE CHRISTOPHE

# Prokletý cyklista

Za železničním přejezdem u Raismes se ozve ryk, jaký může vydat leda raněné zvíře: Nooon! Už zase. Tour de France zbývá z ročníku 1919 jen ždibek, zbytek této a pak už jen závěrečná etapa do Parku princů, a Francouz Eugène Christophe jede právě jako první cyklista dějin v maillot jaune. Jenže teď sedí na zemi a slzy zoufalství tu žlutou barvu pomalu rozpouštějí. Jako o šest let dřív, jako i tři roky poté pod ním praskne v závodě vidlice bicyklu a sen jménem Grande Boucle mizí. Jedenáct ročníků absolvuje, osm jich dokončí a byť nikdy nevyhraje, stane se legendou.

Říkají mu Starý Gal pro ten jeho dlouhatánský knír, který si na začátku kariéry nechává narůst. A když ještě coby amatér nastoupí do posledního závodu sezony 1902, na 150 kilometrů dlouhé zkoušce mezi Champigny a Villiers-sur-Marne už po dvanácti kilometrech upadne. Jakmile si oddechne, že naražené koleno funguje, zjistí jiný problém – že vidlice je rozlámaná.

Nechá ji opravit, ale do cíle dojede pět hodin po vítězi, kdy organizátoři už balí kufry. Tehdy ho musí prvně napadnout, že se snad narodil pod nešťastnou hvězdou. Kdyby jen tušil, co bude následovat. Že jeho popularita jednou vyroste na neuvěřitelném neštěstí.

Vždyť Cri-Criho, tu postavíčku z cyklistického dávnověku, si snad každý spojí s umouněnou kovářskou epizodou v pyrenejské vesničce Sainte-Marie-de-Campan. Tam si závodním dresem stírá

čůrky potu z čela a nad kovadlinou zachraňuje svoji naději na první místo poté, co na Tourmaletu zlomil vidlici.

Omezovat však celý jeho příběh na tento jediný den, by bylo nefér. Vždyť Christophův život je zbarven vícero odstíny. Je třeba i o tom, že na kole se naučil jezdit ve třinácti na bicyklu svého kamaráda, na němž nejdřív ani nedosáhl na pedály. Taky o tom, že mu otec přes výhrady matky z rodinných úspor za 135 franků koupil použité kolo s pneumatikami šíře 40 milimetrů. Že u kavárny Réveil Matin viděl v roce 1903 start první Tour.

A taky – to když už byl závodníkem – že musel prodat svá dvě kola, aby měl na doktora pro svého zánětem plíc nemocného syna Henriho. Žel nepomohlo to a zármutkem mu pak zemřela i žena. Z Christopa stal se vdovec s absolutní oddaností kolu. To bylo jeho lékem.

19. červenec 1919, start 11. etapy Tour de France v Grenoblu a poněkud nešťastný výraz „žlutého kanárka“, prvního nositele maillot jaune v historii

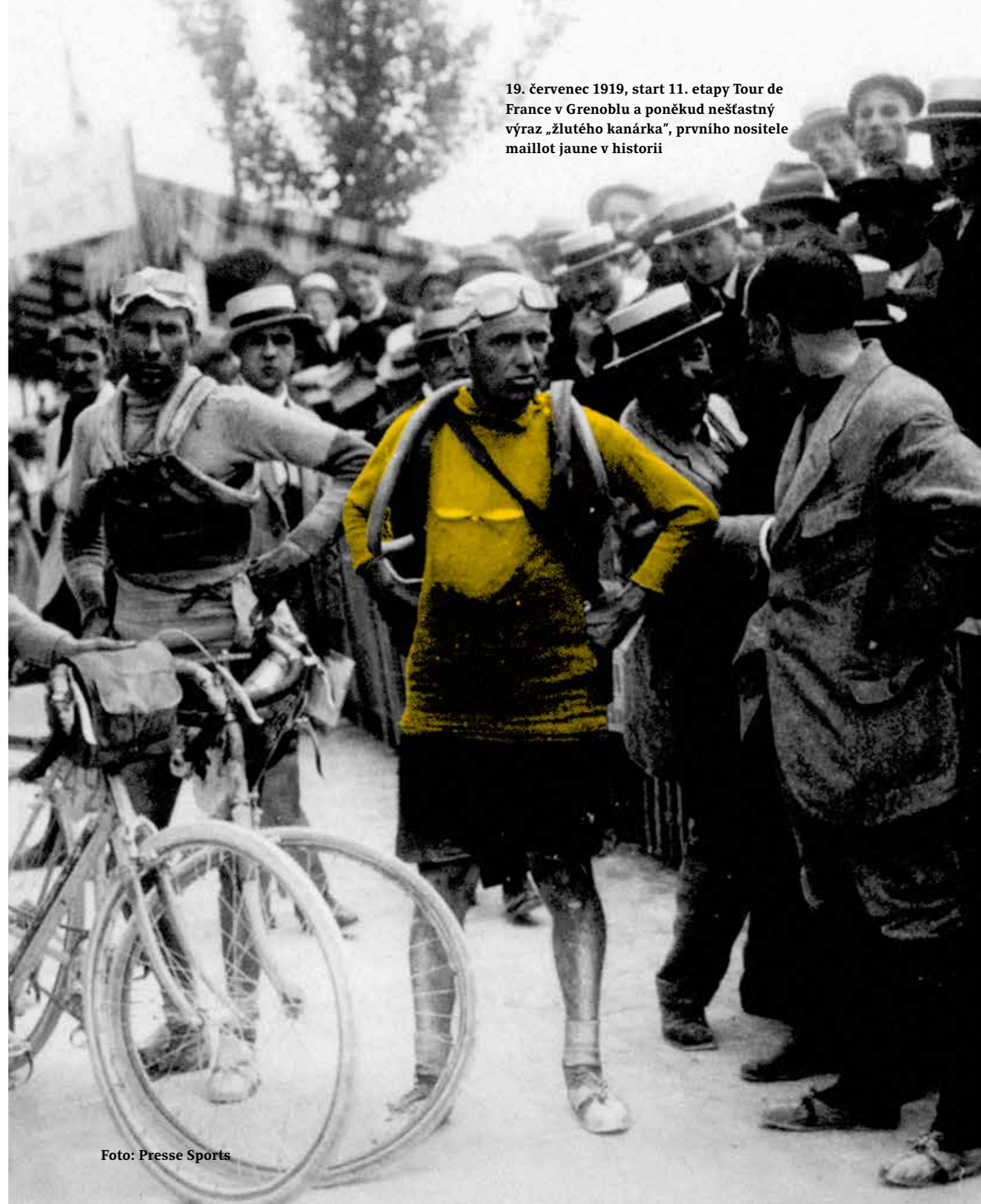


Foto: Presse Sports